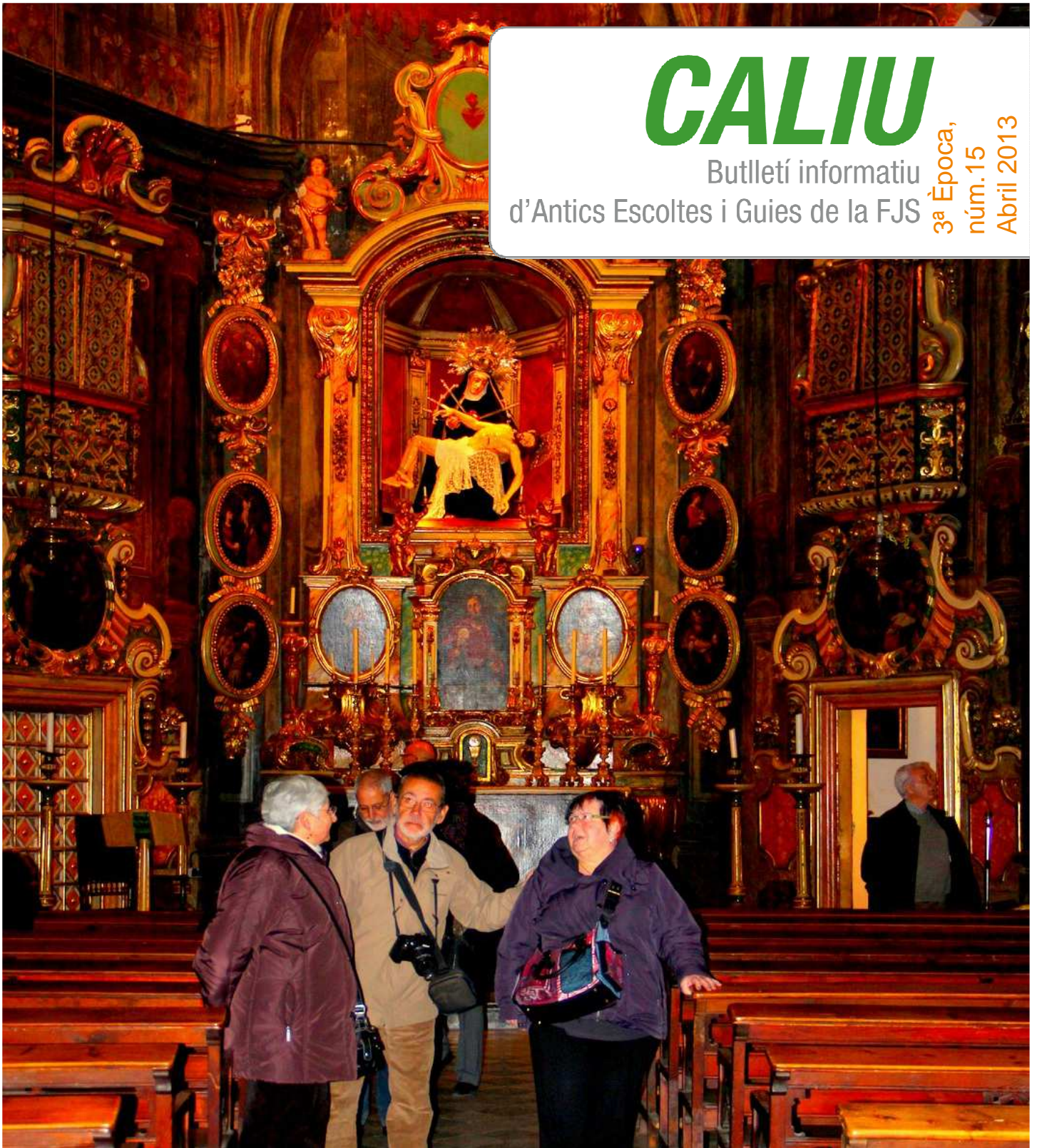

CALIU

Butlletí informatiu
d'Antics Escoltes i Guies de la FJS

3ª Època,
núm. 15
Abril 2013

A la capella dels Dolors de la basílica de Santa Maria de Mataró. Foto: Ernest Ramos

Activitats

Mataró, capital del Maresme Pàg. 2
El Rec Comtal i el barri
de St. Pere Pàg. 4

Qüestionari

Jordi Porta Pàg. 6

Notícies

Adéu a Carles Batlle Pàg. 7
"Una cabra al Montseny" Pàg. 8
Homenatge a l'Abat Marcet Pàg. 10
Assemblea d'AEiG Pàg. 10

Antics
Escoltes
i Guies

Descoberta d'hivern: Mataró, capital del Maresme

Text: Salvador Doñate i Joan Millán

Fotos: Ernest Ramos.

Quantes vegades els barcelonins hem pensat que si coneixem la capital, ja coneixem el més important del país? Doncs no. Fent descobertes com la que el grup vam fer el 9 de febrer a la capital del Maresme es pot descobrir que mai acabarem de conèixer les riqueses de la nostra terra.

Qui més, qui menys, havíem visitat Mataró. Ara, després de la descoberta, potser fora més exacte dir que havíem "passat per Mataró".

El recorregut pel centre històric de Mataró ens va permetre descobrir els indrets més singulars i les propostes patrimonials més interessants de la ciutat: l'empremta de l'antiga lluro, les restes de les muralles, l'encant especial dels carrers i de les places barroques del barri vell, format als segles XVII i XVIII, les seves cases de cos pròpies de les classes populars i els casals per a la burgesia amb les façanes esgrafiades, els grans portals, els balcons emmarcats de pedra, les baranes de ferro forjat, els sota balcons amb rajoles decorades i les finestres amb gelosia per poder mirar sense ésser vist.

També vàrem veure els edificis neoclàssics i l'arquitectura modernista de Josep Puig i Cadafalch, un dels màxims exponents del modernisme català, la importància del tèxtil a la ciutat, la intensa vida comercial del centre de la ciutat, els mercats i les magnífiques botigues, alguna de les quals conserva les instal·lacions gràcies a l'esforç dels propietaris.

Així, sense ànim de ser exhaustius, podem citar la Rambla, la plaça de Santa Anna, la Riera, el carrer de Barcelona, les Peixateries Velles, la Plaça Gran, el mercat d'El Rengle, la plaça de Santa Maria, el fossar xic, amb els esgrafiats exteriors de la Capella dels Dolors, el carrer Bonaire, la Casa de la Ciutat acompanyats sempre per les completes explicacions de les guies sobre les transformacions socials i urbanístiques a partir de la concessió del títol de ciutat l'any 1702 i les condicions que portaren a Mataró a esdevenir una de les poblacions capdavanteres de Catalunya.

El dinar als locals del Casal situat en un edifici del segle XVII, ens proporcionà una bona estona per compartir menjar i conversa amb els amics.

A la tarda la nostra atenció es centrà en la visita a la Basílica de Santa Maria i conjunt dels Dolors [Vegeu portada]. El primer document conegut que esmenta la parròquia de Santa Maria és datat el 25 de març de l'any 1008, tot i que el temple barroc que ens ha arribat va ser construït a partir del 1675 i acabat al segle XVIII, seguint el projecte de l'arquitecte milanès Ercole Turelli. Va substituir l'antiga església gòtica del segle XV, de la qual només en resta la base del campanar i les claus de volta de la nau central. Abans d'aquesta hi va haver una església romànica, documentada des del segle XI, i encara abans un temple d'origen romà.

Activitats

Té planta de creu llatina, amb una única nau coberta amb volta de canó. A banda i banda hi ha capelles laterals obertes amb arc apuntat. Els braços del creuer són coronats amb cúpules. Damunt del presbiteri s'alça un cimbori de tipus bizantí. Sobre el portal principal cal destacar-hi el monumental orgue, del 1927.

És notable el retaule del Roser, construït a finals del segle XVII per l'arquitecte i escultor mataroní Antoni Riera i Mora, amb la col·laboració del seu fill Marià Riera i de l'escultor Lluís Bonifaç.

El conjunt dels Dolors és un dels exponents del barroc català millor conservats. La construcció, a cavall entre els segles XVII i XVIII per encàrrec de la Venerable Congregació de Nostra Senyora dels Dolors, es completà amb la decoració de frescos, olis i elements escultòrics dissenyats per Antoni Viladomat i Manalt a partir de 1722.

L'espai principal és la capella, amb un impressionant conjunt de teles amb les estacions del Via Crucis i els Dolors de la Verge emmarcats en paisatges de l'època. Antoni Viladomat va transmetre amb encert els valors i sentiments dels fets narrats a les escenes.

La Sala de Juntes, conservada en l'estat original i situada en un primer pis de l'edifici, està decorada amb teles pintades a l'oli que representen als apòstols i evangelistes i presidida, al sostre, per l'Assumpció de Maria acompanyada per un grup d'àngels.

Una cripta per enterrar als membres de la congregació en el subsòl de la capella i un cor amb un gran balcó recarregat amb gelosies completen l'edifici.

També va ser molt interessant poder veure de prop, restaurada, la Lauda Sepulcral, just recentment restaurada i testimoni que

Clau de volta de la basílica de Sta. Maria

ja el segle IV hi havia cristians que habitaven el Mataró post romà.

Assenyalem que en aquesta visita ens hi varen guiar dos voluntaris de l'equip que té cura de fer aquesta tasca d'acompanyament i divulgació dels tresors històrics que guarda la basílica. Els donem les gràcies en nom de tot el grup.

Per arrodonir la jornada i ja cap el capvespre, els que van voler van poder formar part de la gentada que joiosament participava de la contemplació de la rua carnavalesca, que omplia els carrers principals. ☑

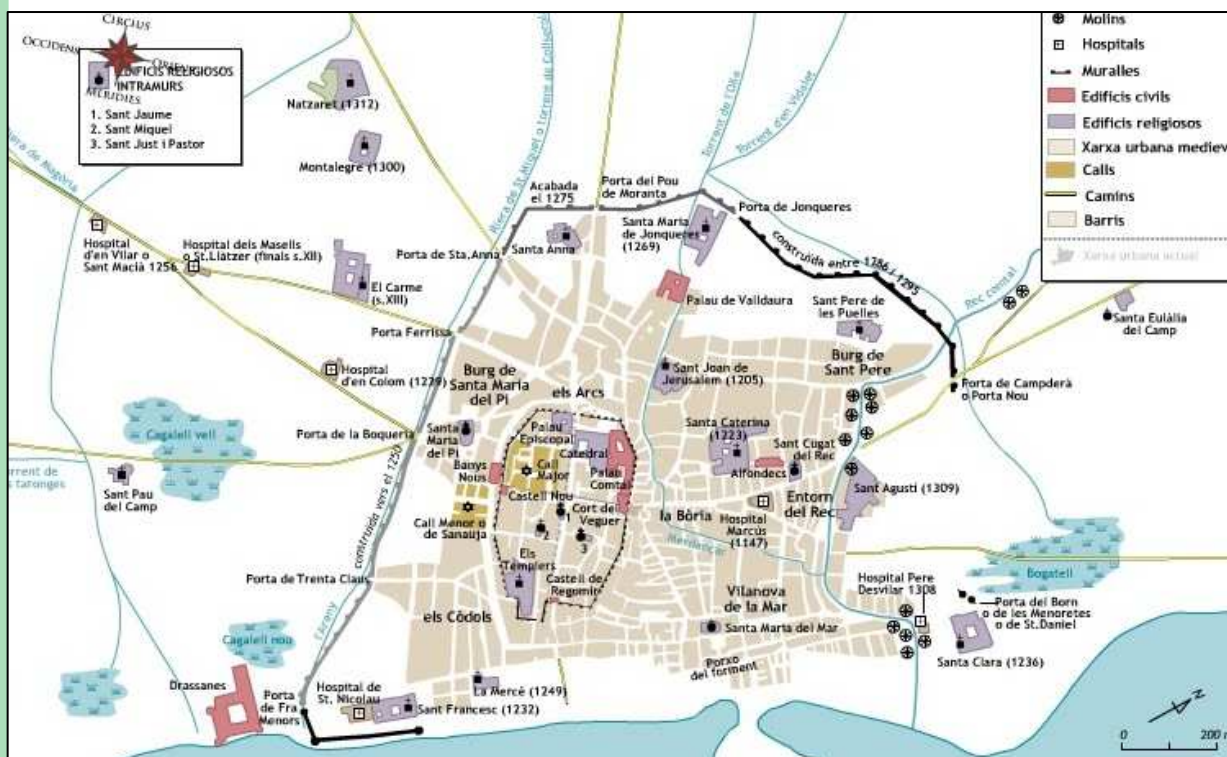

Dissabte cultural: El Rec Comtal i el seu ús al barri de Sant Pere (2 de març de 2013)

Text: Jordi Canet

Il·lustració: Internet

Amb aquesta visita s'acabava el "Cicle de l'aigua" que ens haurà permès conèixer des de la captació (embassaments de la conca del Ter, Aigües de Montcada), tractament (planta de Sant Joan Despí), conducció (el Rec Comtal) i depuració d'aigües residuals (planta del Prat de Llobregat), a més del Museu AGBAR de les aigües de Cornellà.

Mapa del Pla de Barcelona en l'època medieval amb el traçat del rec Comtal.

La visita tenia, però, l'al·licient de poder conèixer un dels usos que va tenir l'aigua del Rec Comtal a Barcelona: el seu ús per part d'una incipient indústria que amb el temps esdevindria la base de la puixança econòmica de Barcelona.

En aquest aspecte ens va fer de guia el Sr. Josep Maria Vilumara, continuador de la nissaga dels Vilomara / Vilumara, originària del Pont de Vilomara (Bages), velers (= seders) des del segle XVII i posteriorment industrials tèxtils.

Iniciaren l'activitat al carrer d'En Mònek del barri de Sant Pere, després al carrer Baix de Sant Pere, més tard crearen una fàbrica on avui hi ha la plaça Francesc Macià, que hagueren de traslladar a L'Hospitalet, on avui hi ha l'IES Can Vilumara.

Començarem la visita al local de la plaça de Sant Pere on s'ha recollit el mobiliari de l'antic despatx de l'empresa Vilumara S. A. al carrer de Casp, 80. Fou dissenyat per Francisco Vilumara i Bayona amb Alexandre Soler, fill de l'escenògraf Soler i Rovirosa, i construït l'any 1915 amb caoba de Cuba.

Allà el Sr. Vilumara va fer un repàs d'història de Catalunya en general i del barri de Sant Pere en particular, per passar a ensenyar-nos algunes mostres dels teixits de seda que havien fabricat.

Seguidament vàrem sortir al carrer per seguir el recorregut del Rec Comtal i les seves diverses branques, començant per la plaça de Sant Pere, prop del lloc on començava el traçat del Rec per dins de Barcelona. La possibilitat d'utilitzar el cabal del Rec va afavorir la progressiva concentració a aquests barris d'activitats que per fer-se necessitaven l'ús d'aigua: teixidors de vels de seda o velers, velluters, cotoners, espoliners, tintorers i d'altres manufactures relacionades amb el tèxtil.

També s'hi situaren diverses activitats per l'adob i preparació de pells i cuiros (blanquers o assaonadors, cuiraters).

Els noms de molts carrers; Carders, Hort dels Velluters, Assaonadors, Blanqueria, etcètera, donen testimoni dels llocs on s'exercien aquestes activitats.

Els usos més nets se situaven al principi del traçat del rec i els que avui en diríem més contaminants més cap al final. També s'aprofitava el lleuger pendent del terreny per instal·lar obradors al llarg de diversos brancals del Rec principal.

Aquest es va haver de desviar quan es va construir la Ciutadella, ja que queia dins la zona militar. Al llarg del recorregut alguns noms de carrers en indiquen encara per on passava antigament la canalització: carrers del Rec Comtal, de la Sèquia, Basses de Sant Pere.

Al carrer de Tiradors vàrem poder veure des del carrer i en els baixos d'una casa particular les restes d'un obrador de tint.

Amb l'enderrocament de les muralles, a partir de 1860, les velles fàbriques es varen anar instal·lant en nous emplaçaments, sobretot a l'exemple barceloní i els pobles del voltant i poc a poc va anar minvant l'activitat industrial del barri de Sant Pere.

El Sr. Vilumara ens va anar indicant diferents indrets amb història amb alguna singularitat: l'antiga seu del gremi de paraires (o pelaires), la font de la Marieta de l'ull viu, a la plaça de Sant Agustí Vell, edificis del passeig del Born, la capella d'en Marcús, etc. El recorregut va acabar on havia començat, a la plaça de Sant Pere. ☑

Podreu saber més coses sobre la història de la família Vilomara / Vilumara i les seves activitats empresarials consultant la següent adreça: <http://vilo-vilumara.com/historia.html>.
Us la recomanem vivament.

Jordi Porta i Ribalta

Heus ací la segona de les respostes al Qüestionari preparat per l'Equip Coordinador d'Antics Escoltes i Guies. Esperem que les trobeu interessants.

P. Quan vas entrar a l'escoltisme/guiatge?

R. A l'any 50 del segle passat, uns companys d'escola em van dir que podíem anar a jugar al pati del Seminari Conciliar de Barcelona i com a seminaristes que havien de fer catequesi als nois del barri hi havia en Ricard Pedrals, en Frederic Bassó en Jacint Matas, etc. , deixebles de mossèn Batlle, i ens varen engrescar en fer un grup escolta.

P. Quina edat tenies?

R. Catorze anys.

P. On vas començar?

R. Vàrem començar en un agrupament creat a la parròquia de Sant Francesc de Paula (l'edifici el van enderrocar anys més tard perquè era el que impedia l'eixamplament del Palau de la Música) Els nostres caps eren en Joan Salvadó, en Joaquim Ansón i en Ramón Samón. En haver de sortir d'allà ens varen acollir a la Unió d'Antics Escolans de Montserrat al carrer dels Arcs: era l'agrupament Abat Marcet.

P. Quines responsabilitats has tingut dins l'escoltisme/guiatge fins ara?

R. Vaig ser cap de patrulla, cap de la colla novells dels rovers, cap d'Agrupament de l'Abat Marcet, Comissari de la Demarcació de Barcelona, Comissari General, President de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge.

P. Vas dedicar uns quants anys de la teva vida a l'escoltisme/guiatge. Quins són els valors que més et van marcar?

R. L'esperit d'equip, el sentit de la responsabilitat, el coneixement del país, el compromís amb la societat, el catalanisme cultural viscut d'una manera natural.

P. De quina activitat en guardes més bon record?

R. Dels campaments d'estiu, de la restauració de l'ermita de Sant Ponç a Corbera quan era rover, dels camps-escola a França i Bèlgica.

P. Creus que la situació per la que va travessar el nostre país durant els anys de la dictadura va afavorir l'engrescament de moltes persones per l'escoltisme/guiatge?

R. Va ser una oportunitat educativa a través del lleure que compensava els efectes del sistema imperant. Crec que el franquisme donava un plus de valor educatiu a l'escoltisme viscut aquí que no tenia en altres països.

P. Alguna situació concreta de la teva vida personal o professional ha estat resolta utilitzant els punts de la Llei Escolta?

R. És molt difícil de dir. Em sembla que arriba un moment que certs valors ja formen part de la teva manera de ser i de fer.

P. Alguna anècdota que vulguis recordar?

R. L'experiència del campament del 1953 al Montnegre amb la visita dels membres de la Guardia de Franco.

P. L'escoltisme i el guiatge han anat evolucionant en el decurs del temps. Com valoraries els canvis que has viscut més de prop?

R. Crec que s'han anat produint canvis en la metodologia. Van tenir, per exemple, un cert impacte les conseqüències mentals del maig del 1968. Després s'han produït canvis d'acord amb les necessitats generades per cada moment històric.

P. Segueixes en contacte amb alguns companys / companyes d'aquells moments?

R. Amb alguns ens veiem de tant en tant.

P. Tornaries a dedicar-hi aquests anys a l'escoltisme/guiatge, o creus que ara faries una altra cosa?

R. És difícil de dir. No sé com viuria l'adolescència avui. De totes maneres considero absolutament necessari un plantejament educatiu del lleure.

P. Et sembla que tres anys és un període adequat per liderar el moviment com a Comissaris, valorant les circumstàncies d'edat, evolució de la societat, etc.?

R. Encara que no és convenient que les persones s'eternitzin en els càrrecs, no em veig amb cor per dir que el màxim han de ser tres anys.

P. Sembla que la societat en general i en especial la catalana tendeixen cada cop més cap a una laïcitat més gran. Què penses sobre el paper de l'Església en l'escoltisme i si continua tenint sentit la diferenciació entre escoltisme laic i escoltisme catòlic?

R. Crec que una educació que no prescindeixi de l'oferta espiritual del cristianisme en l'escoltisme pot ser necessària. El fet que estigui més o menys vinculat a la institució eclesial és qüestió d'analitzar-ho a cada moment.

P. Vols dirigir alguna recomanació als caps actuals de MEG?

R. No m'hi veig amb cor. No conec prou bé el moviment en aquests moments. Només crec saber que aniria bé que continués la seva tasca en el futur.

Per saber més detalls de la biografia d'en Jordi Porta podeu consultar el número anterior del present butlletí CALIU.

Adéu a Carles Batlle

Carles Batlle de Porcioles, antic Comissari de la Demarcació de Girona i soci fundador de l'Associació d'Antics i Amics de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya, va morir el 24 de febrer passat, als 78 anys. En les exèquies que se celebraren a la parròquia de Santa Susanna del Mercadal de Girona es va llegir el text que reproduïm a continuació.

Ens acomiadem de qui, en vida, ha estat un bon company -un molt bon company- preocupat tothora pels problemes de la societat d'avui dia.

Recordarem sempre la seva sensibilitat i les seves fidelitats als grans principis, inspirats en la seva visió cristiana de la vida i en les dots d'un ciutadà exemplar.

El seu pas actiu per l'escoltisme no va fer altra cosa que estimular l'esperit de servei i el seu compromís de deixar aquest món -en l'àmbit que li fos possible- una mica millor de com l'havia trobat.

Patriota de soca-rel, ha viscut fins l'últim moment, il·lusionat i preocupat alhora, pel futur de Catalunya i les seves llibertats nacionals.

Campanya “Una cabra al Montseny”

Text i imatge: Alfons Solà

A la passada Assemblea del grup d'Antics Escoltes i Guies l'Alfons Solà va llegir un resum del text que segueix i que es va acordar publicar-lo sencer al CALIU perquè arribi a tots els lectors del butlletí. Animem els nostres lectors a participar en aquesta campanya.

Hola amics,

Us sorprendrà la carta que us envio. Com sabeu, sempre m'he preocupat pels boscos del nostre país i he tingut col·laboracions amb Acció Cívica, els Bombers, els voluntaris forestals i Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi a través de la Fundació Josep Sans, entre d'altres. Per qüestions familiars he estat vinculat al Montseny i darrerament he col·laborat en la dinamització i el desenvolupament econòmic i local del Parc Natural del Montseny i el seu entorn.

Fa uns anys vaig conèixer el projecte de *La Tavella* i he col·laborat amb ells per considerar molt vàlida la tasca que fan. També sóc conscient que podrien fer més feina si comptessin amb més recursos per poder-la tirar endavant de manera responsable, solidària i honesta, que és com intenten fer les coses. Per tots és coneguda la complicada situació de les entitats que atenen persones amb risc d'exclusió social.

Abans d'explicar-vos la campanya "**Una cabra al Montseny**" en la que m'agradaria involucrar-vos per fer créixer l'àmbit d'actuació de *La Tavella*, us voldria fer cinc cèntims de l'entitat social. *La Tavella* es una iniciativa empresarial promoguda per la Fundació Viver de Bell-lloc, una entitat sense ànim de lucre del Vallès Oriental (situada a Cardedeu i a Cànoves). En aquesta entitat també s'hi ha incorporat l'Associació Sant Tomàs - PARMO de Vic i tenen com a objectiu la integració sociolaboral de persones amb discapacitat intel·lectual i trastorn mental sever a través de la recuperació de l'agricultura tradicional. L'entitat va ser creada l'any 1983 i va iniciar la seva activitat empresarial el 1988 amb la creació d'un centre especial de treball per tal d'oferir una alternativa laboral adequada a persones amb risc d'exclusió, sobretot a les que tenien més dificultat per accedir al mercat ordinari: les persones amb discapacitat intel·lectual i les que tenen un trastorn mental sever.

Avui l'entitat compta amb una plantilla de 96 treballadors, dels quals 75 tenen algun tipus de discapacitat, i duen a terme un ampli ventall d'activitats: agricultura ecològica, serveis forestals, jardineria, viverisme, pintura viària i vigilància de zones d'aparcament restringit.

Amb aliances estratègiques *La Tavella* ha aconseguit comercialitzar productes ecològics amb el sistema de "cistelles" i la distribució a través de restaurants, cooperatives de consumidors i botigues especialitzades. La primavera anterior va promoure la campanya "Apadrina una gallina" per permetre que "els cistellaires" puguin gaudir dels ous ecològics provinents de la granja de 500 gallines ponedores que tenen a la Finca de *La Tavella*, a Cànoves i Samalús. Proporcionen doncs un aliment molt saludable i complet a un preu estable i a més ofereixen un lloc de treball a dues persones amb "capacitats diferents".

Ara voldríem fer un salt endavant i concretar un projecte que va començar a gestar-se fa dos anys: tenir cabres a les finques de Santa Maria de Palautordera i al Montseny. L'estudi que tenim preveu comptar amb dos tipus de cabres, unes servirien per produir llet per a fer formatges (i altres derivats làctics) i les altres per netejar el sotabosc. A més, part de la cria es destinaria a cabrits i crestons per vendre.

A dia d'avui gràcies a les ajudes europees que canalitza la Diputació de Barcelona hem recuperat uns camps que en els últims cinquanta anys s'havien convertit en bosc. Un petit ramat de cabres permetria mantenir-los nets de forma que s'evitarien riscos d'incendi, i a més, en el futur aquests camps es podran conrear. En aquests moments pensem que podríem tirar endavant el projecte ja que comptem amb diferents col·laboracions: un veí ens cedeix un cobert, un grup de voluntaris es farien càrrec de les cabres, i alguns deis treballadors amb "capacitats diferents" de *La Tavella* aportarien la seva feina per tenir cura d'aquestes.

A vosaltres us oferim la possibilitat d'adoptar una cabra per contribuir a sufragar la inversió inicial per la compra del ramat, la construcció de tanques i el pastor elèctric. **Demaneu una col·laboració de 50€, com a donatiu, que a més es pot desgravar en la declaració de la renda.** Tot i així, vosaltres podeu fixar la quantitat, qualsevol import serà benvingut.

Aquesta proposta meua de micromecenatge per aquest projecte concret és per a accelerar un projecte que està en cartera, però que amb una petita ajuda d'uns quants es podria posar en marxa a petita escala tot seguit.

La idea es que d'aquí dos o tres mesos puguem enviar a totes les persones col·laboradores un resum sobre com evoluciona el projecte i on s'explicaria com s'han invertit els diners aportats. Per tal de ser transparents en la gestió dels diners agafarem les inicials del nom i del cognom del donant i en aquest resum que s'enviarà es detallaran les quantitats aportades per cadascú (podreu veure les vostres inicials) i les despeses fetes. Així doncs, si deixeu el vostre correu electrònic us podrem informar de l'evolució del projecte.

Detalls pràctics:

Nº Compte de La Tavella" 2100 3070 21 2200237929

Hauríeu d'indicar el nom del projecte i el vostre nom: "Una cabra al Montseny" i nom

Indiqueu el vostre nom a l'hora de fer l'ingrés i envieu un correu electrònic indicant-ho a alfonssola@gmail.com.

Si en aquest mateix correu doneu les vostres dades pel rebut de la desgravació de la renda (nom, adreça i NIF), les facilitaré a Fundació Viver de Bell-lloc perquè facin el certificat per la renda.

Per si voleu més informació teniu els següents enllaços:

⇒ www.vivelloc.cat

⇒ www.latavella.cat

⇒ <http://elbloccdelviver.blogspot.com.es/>

⇒ www.xiptv.cat/sector-primari/capitol/sector-primari-28-01-2013#.UQf696bkm4E.twitter?s=67&e=464

Alfons Solà

Breu crònica de l'homenatge al P. Abat Antoni Ma. Marcet

Text: M. Assumpta Cendra, Secretària
de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat

El dia 7 de febrer, mes de tres-centes vint-i-sis persones ompliren la sala d'actes i altres dependències de l'Ateneu Barcelonès, responent a la invitació que les Entitats organitzadores^[1] dedicaven a l'Abat Antoni Ma. Marcet, al complir-se el centenari de la seva elecció abacial de la Comunitat Benedictina de Montserrat i el que representa per a la cultura i l'església catalana.

El President de l'Ateneu, Sr. Francesc Cabana va saludar als assistents manifestant la seva complaença personal i de la pròpia Entitat, en acollir la realització de l'acte i el President de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Sr. Joaquim Ferrer presentà l'acte i les diverses intervencions.

El P. Josep Massot i Muntaner, monjo, fent un resum biogràfic de l'abat Marcet, en va destacar els de la vida civil que li va tocar viure i com va afrontar les diverses situacions *"contribuint a salvar el patrimoni del nostre poble i a resoldre la consciència prohibida de catalanitat"*.

El professor Francesc Fontbona de Vallescar, historiador de l'art subratllà la importància que l'Abat Marcet va donar a l'adquisició d'obres d'art, que situaren el Monestir de Montserrat a nivell europeu, iniciant en el camp de la pintura, el fons de l'actual Museu d'alt nivell i prestigi internacional i del que els catalans no en som conscients.

El P. Abat Josep Ma. Soler, que va presidir l'acte, va parlar-nos de la dimensió monàstica i espiritual de l'Abat Marcet remarcant-ne els valors que *"si posem en pràctica cada dia amb coherència cristiana serà el millor homenatge a l'Abat Marcet i el millor servei a Catalunya"*.

El cor d'Antics Escolans de Montserrat ens obsequiaren amb quatre cançons del seu repertori i, en un sol cor entonarem el Virolai. Qui en vulgui saber més a: www.lalliga.cat

Ens agrada deixar constància que per a molts dels assistents fou un retrobament d'antigues amistats. ☑

[1] S'adheriren també **Antics Escoltes i Guies** i l'Agrupament Abat Marcet.

Assemblea d'Antics Escoltes i Guies

Text: Jordi Canet, secretari.

Lloc de celebració: Casal de Joves del Palau Alòs.
Hora: a un quart de set de la tarda.
Van assistir-hi vint-i-tres membres.

Introducció

L'Assemblea pròpiament dita fou oberta pel president, Joan Millan, que va donar pas a la lectura de l'Informe de gestió.

Informe sobre la gestió de l'Equip Coordinador l'any 2012

A continuació el secretari, Jordi Canet, va resumir l'Informe de gestió de l'any 2012.

Informació econòmica

Seguidament el tresorer, Jordi Camps va presentar els comptes de 2012, subratllant que gràcies que no s'han realitzat algunes de les despeses previstes, la aportació neta a la FJS ha tornat a superar els 10.000 €.

Pressupost pel 2013

El pressupost preveu un resultat (aportació neta a la FJS) de 8.000 €, inferior, per tant al de 2012. La disminució surt principalment de la previsió de 1.500 € per les despeses de preparació de la Trobada d'Antics Escoltes de Catalunya-Mallorca-València i, en menor mesura, d'una disminució dels ingressos.

Tant l'informe de gestió com l'estat de comptes i el pressupost s'aproven sense necessitat de recórrer a cap votació.

Proposta de Pla d'Actuació 2013

En Joan Millán exposa la evolució del grup al llarg del 2012 i es reafirma en la confiança de que, de mica en mica, Xarxameg es converteixi en el lloc de trobada dels antics escoltes i guies i que, d'ara endavant l'activitat del grup haurà de quedar reduïda a la organització de sortides de caràcter cultural o de coneixement del país. En conseqüència, reunions com l'Assemblea es deixaran de fer.

En el torn de preguntes s'aclareixen els punts següents:

- Respecte al CALIU, existeix la voluntat de continuar publicant-lo com fins ara.
- També està prevista l'actualització del document "*Dades per a la història*" afegint-li les activitats fetes des de l'abril de 2005 fins a finals de 2012.

Informació de la Fundació Josep Sans

A falta d'un representant de la FJS per a informar directament, ho fa en Joan Millán, que, a l'igual que en Josep Pérez Franco, és patró de la Fundació.

La Fundació ha seguit en la recerca de terrenys d'acampada o edificacions aptes per convertir-se en "viles escoltes", però considera que també caldria cercar locals a Barcelona per acollir serveis del Moviment.

L'Alfons Solà intervé per recordar que hi ha un edifici propietat de l'Ajuntament de Barcelona, actualment paredat, que podria servir almenys en part com a alberg. Caldria trobar la manera de finançar les obres que s'hi ha de fer, però considera que podria ser un projecte per la Fundació Josep Sans.

Precs i preguntes

- L'Alfons Solà informa sobre la campanya "Una cabra al Montseny" i deixa un text escrit que s'acorda que sigui publicat sencer al CALIU. La campanya pretén recollir donatius per a comprar cabres que serviran per la producció de derivats lactis i la neteja de boscos o camps abandonats. També suggereix que alguna de les visites que es fan com a Descobertes / Dissabtes culturals es podria fer a instal·lacions vinculades a l'esmentat projecte.
- La Mercè Godall troba a faltar que la Fundació Josep Sans publiqui una memòria explicativa de les seves activitats^[1].
- En Francesc Clua vol fer constar el seu agraïment per la feina feta pel grup.

Cloenda

Passats dos quarts de vuit del vespre el President dona per acabada l'Assemblea.

^[1] Les Memòries dels anys 2008 a 2011 es poden descarregar al lloc web de la Fundació Josep Sans i, en concret, a l'adreça: <http://fundacojsans.cat/node/24>.

Maig

Divendres, dia 24, a diumenge, dia 26

X Trobada d'Antics Escoltes de Catalunya
– Mallorca – València, a Catalunya.

Programa preliminar:

Divendres, 24.- Trobada a partir de les 8 vespre a l'alberg *Equity Point* de Girona. Cerimònia de benvinguda i sopar informal.

Dissabte, 25.- Sortida de l'autocar cap a Sant Pere de Rodes. Visita. Dinar de germanor. Visita al Port de la Selva i retorn a Girona. Sessió de treball de les juntes de les entitats participants.

Diumenge, 26.- Visita guiada opcional a Girona.

Juny **Now!**

Dissabte, dia 15 i diumenge, dia 16
(opcional)

Descoberta d'estiu.

Dissabte, 15.- **La comarca del Solsonès** (Sant Llorenç de Morunys, Solsona, Olius,... Santuari del Miracle). Opcionalment, concert coral a les 20 h al Santuari del Miracle.

Diumenge, 16.- (opcional) Visita al Museu Episcopal de Solsona.

El programa detallat s'enviarà oportunament.

Informe de gestió 2012

Qui estigui interessat en rebre l'Informe de gestió 2012 que es va llegir a l'Assemblea ens el pot demanar adreçant-se a Secretaria per qualsevol dels mitjans habituals (correu postal, correu electrònic, o per telèfon).

Dades per a la història

Properament posarem a la vostra disposició el Suplement núm. 1 (Del 16-04-2005 al 31-12-2012) del document Dades per a la història que es va publicar ara fa aproximadament vuit anys. Consta de 21 pàgines i conté fotografies d'algunes de les activitats realitzades durant dit període.

CALIU

Rbla. Mossèn Jacint Verdaguer, 10

08197 Valldoreix

anticsescoltes@fundaciojsans.cat

www.fundaciojsans.cat/node/42

